

те ни народа си да умножите, ни да обработите плодороднитѣ земи на тѣзи страна. Да ли не трѣбаше да гледате на тѣзи двѣ работы като на двѣ сѣщественны основанія на вашата сила; да имате сирѣчь добры мѣжи, и земи добрѣ обработены за да ги хранижтъ? Трѣбаше единъ дългъ миръ изъ найнапредъ за да способствова на умноженіето на народа ви. Вый бѣхте длѣжны да промыслите найвече за земледѣліето и за установеніето на мѣдры законы. Тщеславіето ви докарва до края на пропастьта. Отъ желаніе да са покажете великъ вый съборихте истинното си величіе. Бързайте прочее да поправите грѣшкытъ си; отложете сичкытъ скѣпы постройки; откажете са отъ великолѣпіето, което ще опропасти новыя вашъ градъ; дайте отдыхъ и спокойствіе на народа си; старайте са да му докарате изобиліе за да улесните бракосѣчитаніята. Знайте че тогасъ сте само царь когато имате народъ да управляте, а вашето могущество трѣба са мѣри не по пространството на земитъ които владѣете, но по числото на челоуѣцытъ които ще населяватъ тѣзи земи, и които ще са готовы да ви са покоряватъ. Имайте една добра земя, ако и умѣренно пространна; покрыйте я отъ народъ многоброенъ, трудолюбивъ и упражненъ въ реда; привлечете любовта на този народъ, и ще бѣдете наймогущественныйтъ, найчеститыйтъ и найславныйтъ отъ сичкытъ завоеватели, които опустошаватъ толкози царства.“

„Но какво да направѣ сега съ тѣзи царѣе, отговори Идомей: да имъ исповѣдамъ ли слабостъта си? Нистина азъ небрежихъ земледѣліето и търговіята, която е много улеснена на туй крайморіе: друго не помыслихъ освѣнь да построѣж единъ великолѣпенъ градъ. Но потребно ли е, любезный Менторе, да са обесчестѣ въ събраніето на толкози царѣе, и да откриѣж моето неблагодаруміе? Ако е то неизбѣжно, приемамъ го, ще го сторѣж безъ двоуміе, колкото скѣпно то и да ми стане; защото вый ма научихте че добрыйтъ царь, който е предназначенъ да ползова народа си, и който длѣжи сичко нему, той трѣба да предпочита спасеніето на народа си отъ собетвенната си слава.“

„Туй чувство е достойно за единъ отецъ на народа, пое Менторъ; чрезъ тѣзи ви добрина, а не чрезъ